

[Jensen (Aale).]

Frivillighedens Vej. Saa tror jeg, det er nødvendigt, at vi faar en Lov, der tvinger os dertil, og saa følger vi naturligvis den Lov mere eller mindre villigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i dette høje Ting.

Lange: Det foreliggende Lovforslag udgør jo en Forlængelse og Udvidelse af den Akkordlovgivning, som vi har faaet gennemført i Løbet af de sidste Aar, men som mit Parti hver Gang er gaaet imod. Naar vi ikke har ønsket at medvirke til Gennemførelsen af disse Akkordforslag, er det, fordi vi ikke mener, det er den rette Maade at hjælpe Landbruget paa, og fordi vi mener, at man, samtidig med at man søger at hjælpe Landbruget, gør en stor Uret til anden Side.

Det er naturligvis i særlig Grad overfor handlende og Haandværkere paa Landet, at denne Uret gøres. Det ærede Istetingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) hævdede, at det kun i ringe Grad var de handlende og Haandværkerne, denne Lovgivning kom til at vedrøre, men at det i al Almindelighed var de faste Laan, der blev nedskrevet. Jeg tror ikke, det er rigtigt, i alt Fald ikke i alle Dele af Landet. De Steder, hvor jeg har haft Lejlighed til at følge Akkordlovgivningen, har det netop vist sig, at det var de handlende og Haandværkerne, der maatte tage de store Tab, som denne Akkordlovgivning medførte. Naar der i dette Forslag regnes med 20 Millioner til Gennemførelse af Akkordordninger, svarer det efter min Mening til et Tab for de erhvervsdrivende paa henimod 40 Millioner. At dette maa ramme Provinsens handlende og Haandværkere i allerhøjeste Grad, er ganske selvfølgelig. Og naar man nu dertil knytter en helt ny Moratorieordning, maa mit Parti være endnu mere imod Forslaget.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem var inde paa, at det i og for sig ikke var Debitorerne, men snarere Kreditorerne, man skulde bebrejde, at mange Landboere havde for stor løs Gæld. Jeg tror, det er for let at komme om ved dette Forhold. Jeg tror ikke, man skal stille det saaledes op, at naar en Mand ikke kan betale, hvad han skylder, er det ikke ham, men den, der har Pengene til gode, der har begaaet en Brøde. Jeg tror i det hele taget, at Gennemførelsen af disse Akkordforslag medfører, at der bliver en daarligere økonomisk Moral, end der hidtil har været her i Landet. Jeg har altid set saaledes paa det, at netop indenfor Land-

bruget stod den økonomiske Moral særdeles højt; men ved Gennemførelsen af disse Forslag skabes der en Demoralisation, og jeg tror, at man baade paa denne og paa anden Maade gør det danske Landbrug en daarlig Tjeneste ved at ville hjælpe det gennem en Akkordlovgivning.

Det er ogsaa en uheldig Maade at lovgive paa at ville hjælpe et Erhverv ved at ødelægge andre. Dertil kommer, at det Grundlag, som skal gælde baade for Akkordlovgivningen og for Indefrysninglovgivningen, efter min Mening er et meget usikkert Grundlag. Ejendomsskyldvurderingen er ikke noget saa ensartet for alle Dele af Landet, at det er et naturligt Grundlag for Bedømmelsen af, om en Mand er solvent eller ej, og Besætning og Inventar optages i disse Tider til saa lave Priser, at ogsaa dette efter min Mening er i høj Grad uretfærdigt overfor de Kreditorer, som skal lide disse Tab. Med Hensyn til Ejendomsskyldvurderingen er det tilmed saaledes, at man, naar det passer, har Lov til at nedsætte Ejendomsskylden med 10 pCt. Fra de tre Partiers Side, som slutter sig til Lovforslaget, erkender man da ogsaa, at Ejendomsskyldvurderingen ikke er nogen sikker Maalestok for en Ejendoms Værdi. Det kan man se i Lovforslagets § 3, hvor der i 2det Stykke staar, at Bestemmelserne dog ikke kan komme til Anvendelse paa Prioritetslaan, der er ydet efter Reglerne for umyndiges Midler eller af Kreditforeninger eller Sparekasser mod 1ste Prioritet. Man forudsætter altsaa, at Førsteprioritetslaan, som er udlaant indenfor 60 pCt. af Vurderingssummen — og skønt man ved, at Udlaanene gennem en længere Aarrække kun har været nogle og fyrrtyve Procent af Vurderingssummen —, kan være større end Ejendomsskyldvurderingen med Tillæg af Besætning og Inventar. Jeg synes ikke, man kan faa noget mere tydeligt Udtryk for, at Ejendomsskyldvurderingen for det første er et alt for uensartet Grundlag og i mange Tilfælde er et Grundlag, som, naar det skal benyttes til Bedømmelsen af en Mands økonomiske Stilling, maa medføre stor Uret mod Kreditorerne. Det er da ogsaa givet, at der ved denne Lovgivning har fundet store Misbrug Sted. Det kan være, at Amsudvalgene i nogle Amter har ledet disse Forhold paa en rimelig Maade ogsaa overfor Kreditorerne, men det er lige saa givet, at Amsudvalgene i mange Tilfælde har gjort Uret imod Kreditorerne.

Naar man nu til den Akkordlovgiv-